

Forfatter: Staffeldt, A. W. Schack von

Titel: Jertegnet

Citation: Staffeldt, A. W. Schack von: "Jertegnet", i Staffeldt, A. W. Schack von: *Samlede digte*, udg. af Henrik Blicher, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 2001, s. 252. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-staffeldt01val-shoot-workid94314/facsimile.pdf> (tilgået 18. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede digte

Jertegnet

- 1 Paa de høie Apenninger,
Ved et skyefødt Kildevæld,
I en Ridderborgs Ruiner
Staaer et underfuldt Capel.
- 2 Tvende Engle her opstilled'
I den nøgne Eensomhed
Fordum et Madonnabilled',
Vandrerer til Trøst og Fred.
- 3 Mangen alt med knuset Hjerter
Kysede Gudindens Fod,
Og foruden Saar og Smerte
Læget, den igien forlod.
- 4 Af Cypresser overskygget,
Staaer en Hytte nær derved,
Skyldfrihed og Nøie bygged'
Den til Fromheds Opholdsted.
- 5 I den lette Luft derinde
Sysler Clara, froc og from,
O thi alle Dyder finde
Der en stille Helligdom.
- 6 Trøstende, hun Hjerter læger,
Pleier Sygdom i dens Vraae,
Isgraa Oldings Hunger qvæger,
Skiuler Nøgenhed paa Straae.
- 7 I Gudindens Marmorniske
Hver en Dag hun aarle staaer,
Lægger Blomsterne, de friske,
Hen og til sin Sysse gaer.

- 8 Solen tøver, Storme blæst,
Regnen ligner Elves Fald,
Tordenen truer hver Cypresse –
Troe hun rygter fromme Kald.
- 9 Og naar blomsterløse Vinter
Gaaer paa Apenniners Top,
Hun de spæde Hyacinter
I sit Kammer klækker op.
- 10 Prydet ved den fromme Pige,
Staaer dit Billed', Himmels Mee!
Lig dig selv i Himmerige,
Thi dets Blomster aldrig døe.
- 11 Men engang da Vaaren smiler
Haver frø: i Skov og Dal,
Uden Blomster ak! hun iler
Til Gudindens Piedestal.
- 12 «O forlad, at alt mit Eie
Ikkun Taarer er i Dag!
Til min Moders Sygeleie
O send Blund og Aandedrag!»
- 13 Da, o Himmell! da forynger
Brat sig Krandsen fra igaar
Og som nys afplukket slynger
Sig om Billedstøttens Haar;
- 14 Og en liflig Duft udbreder
Sig i Nisken, Vaar i Vaar,
Og som alt ved Himmels Breder,
Pigen henrykt, svimmel staaer.

15   Og da hun tilbageilte,
          Saligende, hun saae
          Moderen som freidigt smilte,
          Legende med sine Smaae.

Et Aar i Padua

1   Det var den heilige Antons Fest
          Udi Padua,
          Hvortil saa mangen en fremmet Giest
          Kom udenfra.

2   End jeg i Trængslen hvirvledes med
          Til Kirkens Portal,
          Hvor Blomsterkieder fra oven hang ned
          I styret Fald.

3   Og Gamle og Unge med sænket Blik
          Og løftet Siel,
          Ad røddrede Marmortillie gik
          Til St. Antons Capel.

4   Der stod i Silke høitidelig klædt
          De Pillers Porphyt,
          Mens Virak om dem sig ringede let
          I blaanende Sky'r.

5   Der skimed' de Voxlys med rødlig Glands
          Om Alteret,
          Mens mangen Vievand-bestænket Krands
          Omdufede det.